

VI.

Betænkning

over

Forslag til Lov om kommunale Dyrtidsforanstaltninger.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 25. Juni 1918).

I Udvalget har der vist sig Enighed om den Betragtning, at en almindelig Begrænsning af Prisstigningen paa vigtige Livsfornødenheder først og fremmest bør være en Statsopgave. Man er derfor enedes om at lade Lovforslaget omfatte baade Stats- og kommunale Dyrtidsforanstaltninger. Ændringsforslaget under Nr. 1, stillet af et *Flertal* (Udvalget undtagen Korsgaard og Ulrich) og i Princippet tiltraadt af hele Udvalget, bemyndiger Indenrigsministeren til for Statskassens Regning at foretage en saadan Prisnedsættelse for alle paa de tre særlig vigtige Livsfornødenheder: Brød, Smør og Flæsk. I de 7 Maaneder 1. September 1918—31. Marts 1919, denne Bestemmelse omfatter, vil det Beløb, Statskassen maa udrede til en saadan Prisnedsættelse, andrage ca. 18 Mill. Kr.

Da det vil være umuligt at faa denne Prisnedsættelse til at træde i Kraft allerede fra 1. Juli, er man efter Samraad med Ministeren enedes om, at Prisnedsættelsen paa ovennævnte Varer sker fra 1. September, og at Prisnedsættelsen paa Brød ifølge § 14 a. i Lov Nr. 154 af 20. Marts 1918 ogsaa finder Sted fra 1. September.

Ved denne Udsættelse i to Maaneder vil Staten spare et Beløb af i alt 4 Mill. Kr., som saa i Stedet for stilles til Kommunerne Raadighed, saaledes at Maksimumsbeløbet i Tiden fra 1. Juli 1918 til 31. Marts 1919 afrundes til 10 Kr. 60 Øre pr. Indbygger, hvorimod Maksimumsbeløbet vilde være blevet 9 Kr., saafremt Nedsættelsen kunde have fundet Sted fra 1. Juli.

Flertallet under Nr. 3 (Fr. Andersen, Andreasen, Jacob Christensen, N. Frederiksen, Hauge, Henningsen, Kristjansen og Nøhr) maa ganske vist finde det naturligere, at en saadan Bemyndigelse for Indenrigsministeren til yderligere Prisnedsættelse for Statens Regning var givet i de tidligere vedtagne Ernæringslove. Men naar man fra anden Side nu er kommet til Erkendelse af, at Staten yderligere maa foretage prisregulerende Foranstaltninger, kan Flertallet kun udtrykke sin Glæde herover.

Om den anden Del af Dyrtidslovens Opgave: kommunale Dyrtidsforanstaltninger, har man ikke kunnet opnaa Enighed.